

Universitätsbibliothek Paderborn

**Novæ Observationes Et Additiones Ad A. R. P. D.
Bartholomæi Gavanti Congreg. Cleric. Regul. S. Pauli ac
Sac. Rit. Congregat. Consultoris Commentaria In Rubricas
Missalis Et Breviarii Romani**

Adiectis Summorum Pontificum & Sac. Rit. Congreg. Decretis usque ad
præsens emanatis

Complectens omnia Gavanti Commentaria in Rubricas Breviarii - Cum
Indicibus Decretorum, Rerum atque Verborum notabilium

Merati, Gaetano Maria

Augustæ Vindelicorum, 1740

VD18 10783695-002

De Officio Defunctorum. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39775

jetanum: in hoc igitur libro verba faciens Petrus de Abbatibus Cassinen. Congregationalis, ait: *Eo die Abbas nihil aliud, nisi pa-*
nem, & aquam comedat, & Canonica septem
horarum Officia in commemoratione B. P.
Benedicti nunquam dimitat, salvo scilicet
eo, quod in honorem Sanctae Dei Genitricis
persolvi confuetudo est, quod etiam genera-
liter sub districto praecerto Cassinensi Con-
gregationi Zacharias Papa observari praece-
pit, constituens, ut totius anni tempore, tam
aestatis, quam hyemis, ante nocturnale, vel
diurnale Officium, mox ut Fratres in Choro
convenerint, incipiant Officium de S. Bene-
dicto: & eo expleto, inchoent Officium,
quod Regula præcipit, adjuncto etiam S. Dei
Genitricis, & Virginis Mariae Offic. -- Hæc
 Petrus Diaconus, qui & alibi eandem insti-
 tutionem ad Gregorium II. refert. Hic au-
 tem, teste Baronio, Pontificatum iniit anno
 salutis 715. cui post Gregorium III. successit
 Zacharias. Ex quibus omnibus liquet præ-
 dicti Officii usum, & institutionem antiquior-
 rem esse, quam vulgus hominum putet.

II. Gavant. eod. n. 1. -- *Decretum deinde*
Urbanus II. &c.) Urbanus II. Romanus Pon-
 tifex utique in Concilio apud Clarummon-
 tem in Galliis celebrato an. 1095. sancivit,
 ut Sanctissima Virginis Officium jam à qui-
 busdam Monachis frequentatum, etiam à
 Clericis recitaretur; quod quidem Officium
 in præfata Synodo Clericis omnibus præscri-
 ptum, deinceps tanto studio propagatum fuit,
 ut ipsi etiam Laici illud soleant frequentare.

III. Gavant. pag. 146. col. 2. num. 11. -- *Et quia Rubrica hac de re in loco proprio Bre-*
viarii non habetur, &c.) Non solum ex De-

creto edito die 28. Martii 1626. & dato in
 nostro Indice sub num. 52. sed etiam ex su-
 periori recenti Breviarii Rubrica habetur,
 quod in Invitatorio, Antiphonis, & Respon-
 soriorum hujus parvi Officii B. V. tempore Pa-
 schali non sit addendum *Alleluia.*

IV. Gavant. pag. 147. col. 1. n. 12. -- *Eo casu transferatur etiam mutatione Officii. &c.)* Docet hic Gavantus, quod si contingat trans-
 ferri Festum Purificationis ob Dominicanum
 privilegiatum, seu aliam ob causam, eo ca-
 su transferatur etiam Officium parvum B. V.
 quod præscribitur recitandum à primis Ve-
 speris Nativitatis Domini usque ad diem Pu-
 rificationis; verum attento Decreto edito
 die 11. Januarii 1681. & dato in nostro In-
 dice sub num. 114. in quo sanctum fuit,
 quod translato Festo Purificationis, non sit
 protrahenda etiam recitatio Antiphona *Alma*
Redemptoris &c. sed die 2. Februarii post
 Completorium, illa diuissa, sumi debeat
 Antiphona: *Ave Regina Cælorum* &c. & at-
 tentis etiam aliis Decretis datis in nostro In-
 dice sub numeris 179. & 232. hoc idem
 confirmantibus, cœleo in prædicto casu
 translationis Festi Purificationis, non esse
 transferendam mutationem Officii parvi B. V.
 quia in Laudibus ejusdem Officii, quod re-
 citatur à Nativitate Domini usque ad Festum
 Purificationis B. M. habentur Antiphona,
 quæ spectant ad ejusdem Puerperium, quæ
 terminare debent die 2. Februarii, & idcir-
 co translato Festo Purificationis, illi, qui re-
 citant Officium parvum B. M. V. statim post
 diem 2. Februarii, debent recitare illud, quod
 præscribitur dicendum à die post Festum Pu-
 rificationis usque ad Vespertas Sabbati ante
 primam Dominicam Adventus.

Novæ Observations, & Additiones ad Gavanti

Cap. II. De Officio Defunctorum.

I. Gavant. pag. 147. col. 2. n. 2. -- *Ab*
Apostolis orum habet &c.) Christianorum

viventium preces suffragari posse, & prodeesse
 Fidelium Defunctorum Animabus in Purga-
 torii

Sect. IX.
torii carcere detentis, est certissimum Fidei dogma, & idcirò Sancta Mater Ecclesia salubri consilio decrevit, quòd Sacerdotes in suis Sacrificiis recolant semper eorundem Defunctorum memoriam, quod olim fieri solebat recitatis ex sacris Diptychis mortuorum nominibus, ut ex Sacris Canonibus constat, præsertim verò ex epistola Johannis Constantinopolitanus ad Hormisdam, & ex epistola ejusdem Hormisdæ. Erant autem Diptycha duplices tabulæ, quæ in formam libri claudebantur, quarum una parte Defunctorum, altera Vivorum insignitum nomina inscribebantur. Deinde pia Mater Ecclesia speciale etiam Officium pro Defunctis instituit recitandum post reliquas horas Canonicas. Hujus Officii Defunctorum, ut nunc est, institutio quamvis ignoretur, constat tamen, consuetudinem preces effundendi pro Animabus Defunctorum ab ipsis Apostolis emanasse. Guillelmus Durandus Officii, de quo loquimur, ordinationem refert ad Origenem, cuius rei testes allegant nonnulli SS. Isidorum, & Augustinum, ut notat etiam Gavantus hic; Arnoldus Wion *lib. 5.*

Lig. i. Vita, auctorem hujus Officii facit Amalarium; sed quia mala fide testes proferrunt antiquiores, haud digni plenaria fide credendi sunt, ait Cardinalis Bona *cap. 13.* de *Divin. Psalm. §. 2.* Eadem ex causa explodendam esse censet opinionem Isidori de Isolani, qui S. Ambrosio, & Jacobi de Valentia, qui Divo Augustino hujus Officii originem adscribunt; in hoc verò conveniunt omnes, antiquissimum esse hoc Officium, & à primis Ecclesiæ PP. institutum.

II. Gavant. pag. 148. col. 1. n. 3... *Itemque in die Depositionis, tertio, septimo, trigesimo &c.*) Defunctorum memoria solet generaliter sollemnius celebrari non solum in die obitus, seu Depositionis Defuncti, sed etiam in die tertio, septimo, trigesimo, ab ipsa die Depositionis, seu obitus, & pariter in die Anniversario, quæ institutio antiquissima

est, ut ex Augustino, & aliis PP. Testimonio comprobatur Joseph Vicecomes.

Advertisendum hoc loco est, quòd si nomine Depositionis intelligatur ipsa Corporis Defuncti Terræ traditio, ac commendatio, juxta illud S. Andreæ: *Tempus est, ut commendetur terra Corpus meum*, non est in eo sensu Depositio idem, quod obitus; erit tamen ea utriusque dies, si eodem die Corpus sepeliatur, quo Defunctus obiit, secùs si postridiè, vel in longum tempus exequie differantur. Et quamvis non sit omnino improbare à die Depositionis in hoc sensu acceptæ, posse computari dies tertium, septimum, & trigesimum, immò & anniversarium; communior tamen usus est, & Rubricarum sensu conformior, ut ab ipso die veri, & naturalis obitus personæ defunctæ præfati dies tertius, septimus, trigesimus, & anniversarius computentur. Noster Aut̄or *tom. 1. part. 4. tit. 18. num. 9.* sui *Theſauri* nos improbat præfatos dies computandos esse à die sepulturæ, sed monet hac in parte sequendam esse locorum consuetudinem.

Mysticas harum dierum rationes eleganter reddunt, & explicant Amal. *lib. 3. cap. 44.* & *lib. 4. cap. 42* necnon Alcuinus in fine libri de Divinis Officiis; breviter nos dicemus, quòd die tertia peculiaris, & sollemnior fit Defunctorum recordatio, quis sicut Christus, tertia die resurgens ex mortuis, vitam nostram in melius reparavit; ita nos tertia die pro Defunctorum Animabus preces, & Sacrificia offerentes, illorum feliciorē statum, & aeternā Beatitudinis gloriam exoptamus; necnon spem futurae Resurrectionis profitemur. Septimo quoque die fit Defunctorum specialis recordatio, vel quia septima hebdomadæ dies Sabbathum est, Dominum autem Sabbathi precamur, ut Requiem aeternam Defunctorum Animabus donet; vel quia sicut filii Jacob, *Gen. cap. 50.* optimi Patris celebrantes exequias, impleverunt septem dies, juxta illud Ecclesiastici 2.

13. *Lætus mortui septem dies*, ita nos eorum exemplo insistentes die septimo specialem facimus Defunctorum memoriam. Ad celebrandam verò trigesimam diem veteris pariter Testamenti exemplum nos excitat, *Num. enim cap. 20 & Deut. 34.* legimus, quod omnis multitudo filiorum Israël videns occubuisse Aaron, flevit super eum triginta diebus; itemque cum mortuus esset Moyses, fleverunt eum triginta diebus in Campestribus Moab. Denique anniversarium diem repetimus, quia, si forte Animæ, quæ lustralibus flammis cruciantur, nondum expiatis criminibus, nostris suffragiis indigeant, iis possint adjuvari, & à pœnis, quas adhuc pericuntur, erui; melius enim est, ut illis superlent nostra suffragia, quam ut per oblivionem, vel incuriam nostram defint.

III. Gavant, pag. 148. col. 2. eod. n. 3. — Licit in Psalmo dicatur: *Ad Deum fontem (non fortē) vivum &c.*) Supponit Gavantus in Psalmo 41. debere legi: *Sitivit Anima mea ad Deum fontem vivum*, non verò *fortē vivum*. Attamen reverā in editione vulgata nostra Communī, & approbata, nec non in Psalterio cum Canticis edito à Cardinali Thomasio, & ab eodem doctissimis Commentariis illustrato legitur. — *Ad Deum fontem: vivum;* quæ verba ita explicat idem Thomasius: *Anima mea flagrans, sitivit, ac desideravit ardenter Deum fortē, ac viventem.* Observare etiam est, quod cùm tō fortē in Psalterio mox memorato, legamus inclusum inter asteriscum * & duo puncta; juxta regulas, quas tradit Beatus Hieronymus in Prafatione allata ab eodem Thomasio, de Hebreis voluminibus additum esse intelligere debemus juxta Theodotionis editionem, qui simplicitate sermonis à septuaginta Interpretibus non discordat.

IV. Gavant. eod. n. 3. — *Neque in Officio Duplici, &c.*) Tradit hoc loco Gavantus Psalmum *Lauda anima mea Dominum &c.* in fine Vesperarum, & Psalmum *De profundis &c.*

in fine Laudum, minime dici in Commemoratione omnium Defunctorum, neque in depositione Defunctorum, si tres Nocturni dicantur ex Ritu Romano Pauli V. neque in Officio Duplici, pari ratione &c. Verum utique est, & in die Commemorationis omnium Defunctorum, & in die depositioonis Defunctorum omittendos esse predictos Psalmos in Vesperis & Laudibus respectivè, sed nunc falsum est, omitti pariter debere eosdem Psalmos, quotiescumque recitatur Officium Defunctorum sub ritu Duplici: Contraria enim habentur Decreta; primum quidem emanatum die 5. Julii 1698. in coll. n. & datum in nostro Indice sub num. 205. Secundum verò emanatum die 23. Junii 1736. in Einsidlen. datum in nostro Indice sub num. 335. & alia ibi indicata, in quibus sanctum est, debere omitti predictos Psalmos solum in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, & in die depositioonis Defunctorum.

Difficiliter acquiescentes ejusmodi Decretis PP. Eremitæ Ord. Camaldulenſis in Regno Neapolitano commorantes, recursum recentissimè habuerunt ad Sacram Rituum Congregationem, humillimè petentes Decretum, quo statuatur, ut in Anniversariis Defunctorum, quoties Officium recitatur integrum cum tribus Nocturnis, toties in Vesperis omittatur Psalmus *Lauda anima mea Dominum &c.* & Psalmus *De profundis &c.* in Laudibus. Sacra autem Congreg. caute procedens in decisione cujuscunque dubii, & in editione suorum Decretorum, in praesenti casu exquisivit Suffragium Illustrissimi Domini Venantii Philippi Piersantes Apostolicarum Ceremoniarum Magistri, cuius doctissimam Consultationem iisdem omnino verbis, quibus eam coram Eminentissimis ac Reverendissimis DD. Cardinalibus exposuit, congruum arbitror hic exhibere.

Emi-

*Eminentissimi, ac Reverendissimi
Patres!*

Quum afferant Patres Eremitæ Ordinis Camaldulensis in Regno Neapolitano degentes, ritè se ac studiosè Ecclesiasticis Rubricis inharrere, quibus Monachi S. Benedicti Regulam professi in divina Psalmodia persolvenda se conformant; idè petunt ab Eminentissimis Vestris firmiter lauciri, ut in Anniversariis Defunctorum, quoties Officium recitatetur integrum cum tribus Nocturnis, toties in Vesperis omittatur Psalmus -- *Lauda anima mea Dominum* -- , & Psalmus -- *De profundis* -- in Laudibus: hisce fulti rationibus, quòd à Breviarii Monastici Rubricis ita demandetur; & quod ita doceat Gavantus in suo Thesauro Sacrorum Rituum.

Ecce jam tertio, supremo Sacræ hujus Congregationis præcepto impellor ad opinionem meam, qualiscumque ea sit, proferendam; quamvis de hac eadē difficultate semel anno 1736. ab Abbatे Celeberrimi Monasterii Einsidensis in Helvetia, referente Eminentissimo, ac Reverendissimo D. Cardinali Spinula propoluta: iterumque anno 1737. Capellanis Ecclesia S. Mariae Gratiarum Oppidi quindecim Nolanae Dicceles efflagitantibus, à claræ mem. Eminentissimo Domino Cardinali Zondadari coram Eminentissimis Vestris accuratè expensa, mentem meam aperuerim; in qua adhuc perseverans, servanda esse Decreta, in Einsidensi, & in Nolana omnium Suffragiis nuperrimè vulgate, censerem. Decretorum autem est hujusmodi tenor. -- Serventur Rubrica Breviarii Romani, & Ritualis itidem Romani; nempe: -- Psalmi -- *Lauda anima mea Dominum* -- , & -- *De profundis* -- omittantur in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, & in die depositionis Defunctorum.

Quamvis enim in impressis recens Breviariorum Monasticis Ordinis S. Benedicti legatur sequens Rubrica: -- *Psalmi supradicti non dicuntur in die Commemorationis omnium Fidelium*

Defunctorum, nec quando dicuntur tres Nocturni; -- tamen non constat, cujusnam auctoritate Rubrica hæc immutata fuerit, eique facta notabilis additio, quæ, ut inferius intetescet, Ritualis Romani dispositioni penitus adversatur. Siquidem postremum Rubrica membrum - *Nec quando dicuntur tres Nocturni* -- non modo non reperitur in perpetuiss Breviariorum Monasticis Summorum Pontificum Pauli V. & Urbani VIII. auctoritate recognitis, sed ne legitur quidem in ipso Breviario Romano, in quo sic habetur: -- *Qui Psalmi non dicuntur in die omnium Fidelium Defunctorum.*

Quapropter re diligenter investigata, tringita ab hinc circiter annis liquet, additionem hanc, nemine consulto, Breviariorum Monasticis insertam perperam fuisse. Nam, quæ prius, & juxta ordinem recitationis Officii (ut adhuc extat in Breviario Romano) apposita fuerat post Vespertas, diemque Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, tamquam sollemniorem dumtaxat designabat; nunc perturbatè post Laudes, dies quocumque, quibus alicujus arbitrio Agenda pro Mortuis fit, sine ullo discrimine complebitur.

Neque meum intellectum movet, innovata huic Rubrica conformis præclarissimi Viri Bartholomæi Gavanti sententia, qui in pralaudato Thesauro Sacrorum Rituum super Rubric. Breviarii Romani *Sect. 9. c. p. 2. num. 3.* disertè sic habet: -- *Psalmi in fine Vesperarum, & Laudum non dicuntur in Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum: neque in depositione Defunctorum, si tres Nocturni dicantur: neque in Officio Duæ liti pari ratione contraria enim est ratio illorum, ac noni Responsoriis longioris -- Libera me Domine, -- quod non modo dicitur in predicta Commemoratione, sed etiam quandcumque dicuntur novem Lectio-nes. Quare omittuntur illi Psalmi, quando cumque dicitur hoc Responsorium. -- Notetur quælibet sequens locutio: -- & hi casus videntur omitti in Breviario.*

Con-

Contra hanc sententiam, pro Eminentiarum Vestiarum Decretis, illorumque firma executione propugnaturus, brevem ita sermonem instituo. Esto, quod in Breviario hi casus non solum non videantur, sed revera sunt omitti; quid inde? Integrum Breviario supplementum defert Rituale Romanum Pauli V. Pontificis Maximi jussu editum, & juxta suas Apostolicas literas inviolatè servandum; in quo, eos, quos Gavantus afferit omilos casus, omnes, & singulos expressos legimus, ipsique Gavanto perspicue adversantes; enunciantur enim praeter diem depositionis Defuncti dies tertius, septimus, tricesimus, & Anniversarius. Posita igitur dissimilitudine praecetti Rituialis Romani ab opinione Gavanti, aliter ac Vir iste, ceteroquin Sapientissimus, tenet, sentire nos oportet.

Rituale Romanum, quod pluribus precibus morientes juvandi modum præstituit, animabus quoque mortuorum debita ipsis Suffragiorum accessione Religiose consuluit. Primo in deductione funeris: secundo in Exequiis Corpore præsente faciendis: tertio tandem absente Corpore in recitatione Officii pro temporis opportunitate, & Ecclesiarum consuetudine; quod sonat idem, ac semper, & quandocumque Mortuorum Officium recitatur.

Ubi liber Rituialis tractat de Exequiis Corpore præsente, ita disponit: -- *Deposito feretro &c. & cereis accensis circa Corpus*, dicatur officium Mortuorum cum tribus Noct. & Laudibus ut infra ponitur &c. & duplicantur Antiphona. -- At quia diem illum pro Defuncto tamquam sollemniorem considerat; prout Catholica Ecclesia pro universis Defunctis statuit diem secundum Novembres, non vult recitari Psalmos in precibus post Officium. Ideoque post designata ad Canticum -- *Benedictus* -- *Antiphona* -- *Ego sum* -- Subdit per extensum Preces, & Orationem sine Psalmo dicendas,

G. vant. Rubr. Brev.

& in dicendis Precibus genuflexionem non demandat.

Verumtamen Defunctorum Officium cum soleat aliis etiam diebus pro temporis opportunitate, & Ecclesiarum consuetudine recitari, ac præcipue in diebus tertio, septime, tricesimo, & Anniversario; quantvis duplicari Antiphonas jubeat Rituale Romanum, nihilominus post Psalmos Vesperarum apponit Preces, & Psalmum -- *Lauda anima mea Dominum* -- omittendum juxta mentem Gavanti, & insuper apertis notis particularem hanc addit Rubricam: -- *Sequentes Preces dicuntur flexis genibus, similiter & ad Laudes*.

Rubrica ista apposita post aliam Rubricam, quæ firmat ritum servandum in recitatione Officii Mortuorum pro temporis opportunitate, & Ecclesiarum consuetudine (verba sunt Rubricæ,) casus omnes, qui Gavanto videntur omitti in Breviario Romano, contineri in Rituale clarè demonstrat, ritumque celebrandi quocumque tempore Mortuorum Officium exponit: hoc intercedente discrimine, quod siue postulet temporis opportunitas, siue urgeat Ecclesiæ consuetudo, nunquam duplicandæ sint Antiphona, nisi in die tertio, septimo, tricesimo, & Anniversario.

Sæc in servando Ritu duplicandarum Antiphonarum, uno discordante Gavanto, omnes inter se conveniunt Auctores, Bis. sus videlicet, Guyetus, Halden, & Barufaldus, afferentes, duplicandas esse Antiphonas, non quoties Officium recitatur integrum; sed juxta Rubricas generales Breviarii Romani tit. 1. de Officio Duplici, quando illud dicitur in Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum, & in die obitus, seu depositionis Defuncti. His verò diebus cum Rituale Romanum tit. de Officio Defunctorum addat tertium, septimum, tricesimum, & Anniversarium; patet regulam duplicandi Antiphonas non de-

Z z

sumi

sum ab eo, quod in Officio dicatur Invitatorium cum tribus Nocturnis, sed à tempore, & ab occasione, qua Officium decantetur. Nam illi dies sicuti mysterio vacui minimè sunt; ita in iis aliquam solemnitatis significationem exhibendam præcipit Rituale Romanum. Et jure optimo E. E. V. V. in prædicta Nolana anno elapsò decreverunt: servandas esse Rubricas Breviarii, & Ritualis Romani; & Antiphonas duplicandas esse in Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum, in die obitus, seu depositionis defunctorum, in die tertio, septimo, trigesimo & Anniversario dumtaxat.

Duo hic sunt diligenter adnotanda; primum, quod non obstante Antiphonarum duplicatione, ex vi Rubricæ Ritualis Romani, in casibus à Breviario omisssis, Precibus addendi sunt Psalmi; alterum, quod hujusmodi Preces flexis genibus sunt recitandæ. In hac genuum flexione concordat etiam Gavantus, cuius verba dd. Sect. 9. & cap. 2. refero: -- *In fine Vesperarum, & Laudum dicuntur Preces -- semper -- flexis genibus, etiam quando omittuntur Psalmi;* - id est, ad ejusdem Gavanti sensum, quando duplicantur Antiphona.

Admissa genuum flexione in Precibus, etiam quando Officium Defunctorum recitatatur sub ritu Duplici, corrue videtur, tamquam vana, ratio, quam affert Gavantus; nempe quod in fine Vesperarum, & Laudum Psalmi non sint dicendi, propter Responsorii longioris. -- *Libera me Domine -- recitationem in tertio Nocturno.* Nam præterquam quod Responsorii longioris contextas nil commune, vel quid relativum habet cum Psalmis, illorumque locutione; Regularis est Officii Divini ritus, ut, quoties in eo Preces dicuntur flexis genibus, toties non recitentur Preces Domini-eales, sed flebiles Preces, quæ in vespere Psalmum -- *Miserere,* -- in Laudibus vero Psalmum -- *De profundis* -- ex veteri Eccle-

sia instituto exposcunt, præter alias Preces cætetis Horis minoribus adjunctas. Insuper extra Horas Canonicas, Mortuorum Officium proprios habet ritus, qui si in Breviario non videntur expressi, luculenter explicati, & appositi sunt in Rituali Romane. Si igitur, ex Gavanti sensu, bene stat præter diem Commemorationis omnium Fidelium Mortuorum, & diem obitus, seu depositionis Defunctorum posse aliis temporibus Antiphonas duplicari, & nulla duplicandarum Antiphonarum habita ratione debere ad Preces semper genuflecti; cum genuflexio ex communī Patrum, & Liturgicorum Scriptorum sententia indicet mœorem precum, & mœstis flebilibusque Precibus semper addantur Psalmi, æquum, & justum erit, ut Ritualis Romani dispositione, cui Sacrae hujus Congregationis Decreta accedere, servata, Psalmi -- *Lauda anima mea Dominum*, ac -- *De profundis* -- semper dicantur post Vespertas, & Laudes Defunctorum, etiam si pro temporis opportunitate, & Ecclesiarum consuetudine fiat pro iis Agenda cum tribus Nocturnis, & Antiphonarum duplicatione.

Quare salvo semper meliori, supremoque Eminentiarum Vestiarum judicio, re-scribendum putarem. Serventur Decreta in Einsidensi 23. Junii 1736. & in Nolana 3. Augusti 1747. videlicet Psalmi *Lauda anima mea Dominum* -- & -- *De profundis* -- oriantur in Precibus post Officium in die Commemorationis omnium Fidelium Mortuorum, & in die obitus seu depositionis Defunctorum dumtaxat; ceteris autem diebus semper, & omnino dicantur.

Hec Praefatus præstansissimus Vir, cuius opinioni adhærens S. R. C. confirmavit mox allegata Decreta. Die 8. Martii 1738. in una Eremitarum Ord. Camaldulen.

Ceterum ad Defunctorum Officium spectant pariter Decreta data in nostro Indice sub n. 8. & 64.

V. Ga-

V. Gavant. pag. 150. col. 1. n. 12. -- Sed ratio non convincit &c. Quanavis Gavantus in hac, & aliis editionibus approbet sententiam Castaldi afferentis, quod si in Adventu, & Quadragesima dici nequeat Officium Defunctorum in Feriis secundis, eò quia haec reperiantur omnes impedita Festis novem Lectionum, non idcirco debeat dici tale Officium semel in dictis mensibus memoratorum temporum, prima die non impedita; attamen non approbat idem Gavantus rationem adductam ab eodem Castaldo, sed ideo tenet hanc sententiam, quia verba Rubricæ à se allegata sic loquuntur: ante Quadragesimam prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum: & ante Adventum prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum; que verba ita intelligi debent, ut intra Quadragesimam nulla habeatur ratio mensis, sed solummodo Feriarum secundorum, quando non sunt impedita Officio novem Lectionum. In prima editione suorum Commentariorum post illa verba: Si vero alio anno Feriis secundis omnibus impietatis non dicatur Officium Defunctorum, parum refert. Hæc addebat sincerè doctissimus Author. Secutus igitur aliorum opinionem, quæ favebat magis Defunctis, edidi Ordinem perpetuum Divini Officii cum affirmativa sententia; quam, re melius considerata, existimo minus certam, minusque consonam Rubricarum verbis, & corrigo meipsum cum aliis, qui in Calendariis editis præscribunt Officium Defunctorum in Adventu, ratione mensis, quando impedita sunt Feriae secundæ, tunc enim in toto Adventu, seu Quadragesima non præcipitur Officium Defunctorum. Hæc Gavantus in prima sua editione, qui reverè in Ordine perpetuo Divini Officii ab eodem evulgato Bononiæ anno 1625. in prima Tabula ponit Officium Defunctorum recitandum die 6. Februarii, quæ est Feria VI. intra Quadragesimam; & in Tabula 25. præscribit idem Officium Defunctorum

recitandum die 1. Martii in Feria V. quæ immediatè sequitur Feriam IV. Cinerum; at Rubricarum verbis melius examinatis in suis doctissimis Commentariis, quæ primò evulgavit Romæ anno 1628. sententiam negativam amplexus est, ut ex ejusdem verbis supra allatis manifeste patet; nec non in Tabulis quæ eidem operi adtexuit.

VI. Gavant. pag. 151. col. 1. n. 15. - *Vespera quidem debet recitari post Vespertas, &c.*) Confirmat Gavantus hanc suam, & communem sententiam circa horam recitandi Vespertas Defunctorum, etiam in diebus Festivis, Decreto, quod datur in nostro Indice sub n. 8.

VII. Gavant. pag. 151. col. 2. n. 18. -- *Excepta Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum, &c.*) De obligatione recitandi hoc Officium in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, locutus est Gavantus *Sect. 3. cap. 13.* ubi etiam nos aliqua adjecimus. Decreta vero spectantia ad ritus celebrandi hoc Officium, nec non Missas dicta die Novembris, exhibuimus supra in nostris Additionibus ad *caput 13. Sect. 7.* sub eadem die 2. Novembris.

IX. Gavant. pag. 151. col. 2. n. 20. -- *In aliis vero diebus, &c.*) Quando Officium Defunctorum debet recitari pro adimplenda Testatorum voluntate, absque dubio recitari poterit etiam in Choro in iis diebus, quibus permittitur Missa de Requiem. In aliis vero diebus, in quibus prohibetur Missa de Requiem, adhuc recitari poterit, ait Gavantus; nam dispar est ratio inter Missam, & Officium; illa namque suppleri potest cum Missa de die, ut ipse Gavantus docuit *tom. I. part. 3. tit. XII. n. 19. & seqq.* (& nos etiam innamus in nostris Addit. ad tit. 5. part. I. n. 2. dicendo, quod in Festis solemnibus, & privilegiatis, in quibus non potest cantari Missa de Requiem etiam præsente Cadavere, posset applicari pro defuncto Missa illa solemnis, quæ cantatur de die Festo, vel de Dominica privilegiata; dummodo tam

men possit liberè applicari talis Missa, quia in illis Ecclesiis, in quibus Missa Conventualis, quæ sollemniter cantatur, debet applicari pro Ecclesiæ Benefactoribus, ut contingit in Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis, non posset applicari pro Defuncto, cuius Cadaver est præsens, dicta Missa Conventualis.) At Officium Defunctorum suppleri non potest cum Officio de die, idcirco in predicto casu poterit Officium Defunctorum sine Missa decantari etiam in diebus Festivis, cum illa exceptione Festorum primæ, & secundæ Classis &c. quam proponit Gavantus. Prædicta Regula profecto locum habet in die tertio, septimo, & trigesimo ab obitu Defuncti, in quibus pro eo potest sollemniter recitari Officium; pro die vero Anniversario serventur dispositiones illæ, quas tradit Gavantus 1. tom. part. 1. tit. 5. & de quibus nos quoque fuisse locuti sumus, exhibendo S. C. Decreta pro Translatione Anniversariorum, quando occurunt in diebus, quibus vetitum est ea celebrari, & præscribitur, quomodo debeant transferri. Eo igitur die, quo trans-

feruntur Anniversaria, sicut differtur celebratio Missæ, sic differri debet recitatio Officii.

Si autem sermo sit de die obitus, seu depositionis Defuncti, cum duo dumtaxat dies sint, in quibus liberum non est corpus Defuncti sepulturæ tradere, nempe dies Parasceves, & dies Paschæ, ex Rituall Romano Pauli V. tunc liberum non est iis diebus publicè Officium Defunctorum perfovere, quibus (quoad publicam Officii recitationem) addendi sunt etiam Feria V. & Sabbatum Sanctum, in quibus S. R. C. Decreto dato in nostro superioris Tomi Indice sub n. 690. vetuit celebrari Exequias Defunctorum, permittens recitari Officium & Preces privativam tantum. Cæteris anni diebus publica hæc Officii Defunctorum recitatio libera est, quamquam laudanda sit aliquarum Ecclesiæ consuetudo, quæ in Festis sollemnioribus hujusmodi Officium sub Vesperum post expletum diei Officium differunt. Videlicet Decreto editum die 12. Julii 1628. datum in nostro Indice sub n. 64.

Novæ Observationes, & Additiones ad Gayanti

Cap. III. De Psalmis Gradualibus.

I. Gavant. pag. 152. col. 1. n. 1 -- Qui dicuntur *Canticum graduum, & Ascensionis &c.*) Quindecim in Psalterio Psalmi, numerum à Psalmo 119. usque ad 134. Graduales appellatur: in Textu Hebræo prefatus titulus idem sonat, ac *Canticum Ascensionis*; in Chaldæo vero *Canticum quod dictum est in Ascensionibus Abyssi*. Hæc autem Chaldæi explicatio ex Hebraicis Traditionibus derivatur; ferunt etenim, cum Templi fundamenta post regessum à captivitate jacienda essent, tantam è terra aquæ copiam erupisse, ut ad quindecim cubitos elevaretur; illa autem etiam, at-

que etiam affluente universi Mundi Yâs perclitabatur, nisi Architophel, inscripto quindecim gradibus Templi nomine ineffabilem Jehovah, prompto remedio rebus afflictis succurrisset. Ad eam historiam referunt Judæi Psalmum 126. *De profundis clamavi &c.* qui unus est è Gradualibus Junius, & Tremellius allegati ab Augustino Calmet in suo eruditissimo Dictionario Sacrae Scripturæ v. *Psalmi Graduales* verunt: *Canticum excellentiarum*, sive *Canticum eximium*, quod aliis doctis Interpretibus non improbat.

Communem tamen interpretationem

Cap.

